

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 5C/558/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214208827
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Jačková Sziegel
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2015:2214208827.1

Rozhodnutie

Okresný súd v Dunajskej Strede pred sudkyňou JUDr. Máriou Jačkovou Sziegel v právnej veci žalobcu : EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO : 35 724 803, zast. Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Pajštúnska č. 5, Bratislava, proti žalovanému : T. Z., W.. XX.XX.N., F. H. L., L. Č.. XXX/XX, o žalobe na zaplatenie istiny 976,26 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žaloba sa z a m i e t a .

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 29.04.2014 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie pohľadávky 976,26 € , ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru 868,21€, riadneho úroku 108,05 €, úroku z omeškania 534,02€ a trov konania na tom právnom základe, že právny predchodca žalobcu postupca Slovenská sporiteľňa a.s., uzavrela so žalovaným dňa 19.12.2005 zmluvu pod číslom XXXXXXXXX o splátkovom úvere podľa Obch. zákona, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1.294,56€ s pevnou úrokovou sadzbou 17,30%, s končenou splatnosťou úveru 20.11.2010 , s dátumom splatnosti prvej splátky 20.01.2006. Žalovaný mal porušiť podmienky zmluvy, keď neplatil riadne a včas splátky. Súčasťou zmluvy sa stali v zmysle článku II. bod 3 boli aj Všeobecné obchodné podmienky a právny vzťah dojednaný podľa Obchodného zákonníka, keď bode 4 podľa článku II. si zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy budú podľa § 262 Obch. zákonníka spravovať podľa príslušníka ust. Obchodného zákonníka.

Podľa § 115a ods. 2 Novely O.s.p., číslo 335/2012 účinné od 1.1.2013, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 cit. Zákona, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000,-€, od toho okamihu ide o drobný spor.

Vzhľadom na to, že výška pohľadávky je do 1.000,-€, kde nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, súd rozhodol bez pojednávania, vyhlásil rozsudok.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, zmluvou o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXX, všeobecnými obchodnými podmienkami postupcu, oznámením o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákona zo dňa 09.07.2013, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 06. 2013, príloha číslo 1 k zmluve o postúpení pohľad právo, a pohyb na účte žalovaného na základe, ktorých dôkazov súd ustálil nasledovný skutkový stav veci

Z predloženej zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXX, uzavretej dňa 19. 12. 2005 vyplýva, že si žalovaný zobral úver vo výške 39 000,00,-SK,(1 294,56€/ , ktorý sa zaviazal splácať vždy k 20.dňu toho

ktorého mesiaca počnúc od 20. 01. 2006, končiac 20. 11. 2010, s dojednanou úrokovou sadzbou 17,30 %. Súčasťou zmluvy sa stali všeobecné obchodné podmienky platné u veriteľa.

Prípisom zo dňa 09.07.2013 postupca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky na spoločnosť žalobcu v dôsledku uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 27. 6. 2013, ktorej súčasťou bola aj príloha číslo 1 zmluvy o postúpení, kde bola zaevidovaná pohľadávka voči žalovanému pod číslom príslušnej zmluvy v celkovej výške 1 253,00 euro.

Podľa § 526 Obč.zák., Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Vzhľadom na splnenie podmienky oznamovacej zo strany postupcu, bolo povinnosťou žalovaného v ďalšom plniť postupníkovi v súlade s citovaným ustanovením § 526 ods. 1 občianskeho zákona.

Žalobca cestou svojho splnomocnenca na výzvu súdu zo dňa 05.12.2014 zaslal vyjadrenie doručené 10.03.2015 týkajúce sa špecifikácie uplatneného nároku, kde v prípade istiny a dohodnutých úrokov odôvodnil ako pohľadávku pozostávajúcu z istiny Bez Bottovo len v smere čerpanie úveru + zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou + zaúčtovanie riadnych úrokov z kapitalizáciou po odpočítaní úhradu žalovaného započítané na istinu (1294,56 euro + 477,69 eura + 796,95 euro + 1007 s o celá 99 euro rovná sa 868,21 eura, riadneho úroku 108,05 euro a pripojil pohyb na účte žalovaného .Zo zmluvy o úvere považoval , podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákona za absolútny obchodnoprávny vzťah a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 1. 1.2008 sa spravujú Obchodným zákonníkom, bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. V tomto smere poukázal na právny názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 3. 2000 sp. zn. 6M Cdo/4/2012, ktorým zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Prešove. V dôsledku týchto skutočností sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 Občianskeho zákona. Rovnako posúdil nárok čo do otázky premlčania nároku podľa § 387 a nasl. Obch.zákona.

Podľa § 261 ods.3 Obch.zákona v platnom znení v čase uzavretia zmluvy o úvere

d) zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716),

Podľa § 497 Obch.zákona, Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 387 Obch.zák., Právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

Podľa § 397 Obch.zákona, Ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 52 ods. 1 až 3 Obč. zákonníka pltného od 1.4.2004 do 31.12.2007 definoval spotrebiteľské zmluvy ako kúpnu zmluvu, zmluva o dielo, alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona, a zmluva podľa § 55 , ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 4 Obč. zákonníka platného od 1.4.2004 do 31.12.2007 spotrebiteľské zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa.

Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Obč. zákonníka zakotvil, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa (Ďalej len neprijateľná podmienka).

To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Obč. zákona, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršich svoje zmluvné postavenie.

Pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere

Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. h/ Zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú úrokovú sadzbu, v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny, variabilnej ročnej úrokovej sadzby ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu.

Podľa ust. § 4 ods. 2, písm. j tohto zákona musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ust. § 4 ods. 2, písm. a/ - s/ Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom od 1.4.2008 Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

a/ obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu alebo meno, priezvisko, miesto podnikania, alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu
b/ meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa

c/ identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom

d/ adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, alebo sťažnosť, celkový výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie

f/ v prípade odloženej platby za tovar alebo služby, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje a cenu tovaru alebo poskytnutej služby

g/ konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru

h/ ročnú úrokovú sadzbu v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú ročnú úrokovú sadzbu

i/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov

j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom , vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere , priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnenú podľa § 7 ods. 2 za príslušný kalendárny rok , platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok
l/ veriteľom vyžadované ručenie , alebo poistenie

m/ výpočet nákladov uvedených v § 2 , písm. c/ v 1. - 5. bode , ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov , pričom sa uvedie výška týchto nákladov , spôsob výpočtu , alebo čo najpresnejší odhad

n/ oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti

o/ upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru
p/ práva spotrebiteľa podľa § 7

q/ spôsob zániku záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy

r/ informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere

s/ názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 .

Podľa ust. § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom od 1.4.2008 pri nesplnení podmienok podľa odseku 1 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná , ak bol spotrebiteľovi na jej základe :

a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať
b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba .

Podľa §4 ods.(4)zákona o ochrane spotrebiteľa Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá, vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jedinou pochádza z pravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom tejto novej kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva, vyrovnať túto faktickú nerovnosť a to formou obmedzenia autonómie vôle.

Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je , že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku , a teda ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Značnú nerovnováhu možno vysvetľovať ako právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov prostredníctvom ktorých sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, návrhy, už prijatého plneniam, alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy. Neplatnosť takejto podmienky nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy, pokiaľ túto podmienku možno oddeliť od ostatných častí zmluvy.

Z uvedených dôkazov vyplýva, že postupca a žalovaný dňa 19.12.2005 uzavreli úverovú zmluvu pod č. 192448116, podľa ktorej žalovanému bol poskytnutý úver 39 000,-Sk.(1 294,56 eura). Zmluva bola uzavretá po účinnosti novely Občianskeho zákonníka, ktorý už obsahoval úpravu implementovanou

smernice na ochranu spotrebiteľa. Zmluva má povahu štandardnej formulárovej zmluvy a podľa obsahu, ako aj z vykonaného dokazovania vyplýva, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú dojednal žalovaný ako nepodnikateľ s postupcom - podnikateľom právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti medzi inými bolo aj poskytovanie úverov, za účelom poskytnutia finančnej služby.

Vzhľadom na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozhodnutí zo dňa 27. 3. 2013, ktorým zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, posudzujúci úverovú zmluvu v zmysle § 52 ďalšie Občianskeho zákonníka, v prípade zmlúv uzavretých pred 1. 1. 2008, považoval za nesprávny a v tej súvislosti riešil aj otázky premlčania, podľa Občianskeho zákonníka keď zaujal právny názor, že zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákona tzv. absolútny obchod a preto práve vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 1. 1. 2008 sa spravujú Obchodným zákonníkom, bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Uviedol, že do 31. 12. 2007 sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách a neprijateľných podmienkach upravených v §§ 52 až 54 Občianskeho zákona, vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v ôsmej časti Občianskeho zákona, ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákona. Zmluva o úvere bola upravená len v Obchodnom zákonníku a v Zákone o spotrebiteľských úveroch číslo 258/2001Z.z., v dôsledku čoho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 Občianskeho zákona. Novelizované ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákona sa nespravujú nároky vzniknuté pred 1. 1. 2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 1. 1. 2008, práva a povinnosti vzniknuté pred 1. 1. 2008 z tejto zmluvy treba posudzovať podľa ustanovení § 52 až 54 Občianskeho zákona. Bolo prípustné aplikovať len ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch a ako lex specialis a v časti, ktorej nie je upravená, použiť Obchodný zákonník.

Vychádzajúc z uvedeného právneho názoru v obdobnej veci, súd posúdil nárok žalobcu v zmysle ustanovení § 4 ods. 1, 2 a 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, keď dospel k záveru, že žalovanému bol poskytnutý úver v dohodnutej výške, ktorý úver riadne čerpal. Súd nezistil nedostatky zmluvy pokiaľ ide o dojednania v zmluve v zmysle vtedy platného zákona o spotrebiteľských úveroch, keď zmluva obsahovala dojednanie o výške poskytnutého úveru, o počte splátok, kde síce absentoval rozpis splátok, čo do výšky istiny, úrokov a poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá skutočnosť však neodôvodňovala nepriznanie úrokov a poplatkov podľa vtedy platnej právnej úpravy. Zmluva obsahovala splatnosť prvej splátky ako aj splatnosť poslednej splátky a výškou ročnej percentuálnej miery nákladov v čl. IV. bod 1 určený vo výške 9,57%.

Podľa § 565 Obč.zák., Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 39 Obč.zák., Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 92 ods.8 Zákona č.483/2001 Z.z. o bankách Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Žalobca podal žalobu dňa 29. 04. 2014. Každá splátka bola splatná vždy k 20. dňa toho- ktorého mesiaca. Žalobca si uplatnil nárok zo splátok splatných počítané späťne 4 roky od podania žaloby 29.4.2014, keď predmetný splátkový úver vo výške 39 000 korún (1294,56 euro) poskytla žalovanému

Slovenská sporiteľňa, akciová spoločnosť, na základy zmluvy uzavretej dňa 19. 12. 2005. V zmysle tejto zmluvy mala konečná splatnosť úveru nastať dňom 20. 11. 2010. Pohľadávku z tohto úveru Slovenská sporiteľňa postúpila na žalobcu spoločnosť X. V. L. L..C..I.. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 6. 2013. Z článku 7. 6 bod 7. 6 bod 1 všeobecných obchodných podmienok L. L., E..L.. v prípade porušenia zmluvnej povinnosti zo strany dlžníka, bola L.Á. L. E..L.. oprávnená okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo zmluvu o úvere vypovedať, v prípade od nej odstúpiť. Slovenská sporiteľňa, a.s., nevyužila ani jednu z týchto možností a pohľadávku postúpila na žalobcu bez tohto, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, respektíve bez toho, aby zmluvný vzťah zanikol výpoveďou zmluvy o úvere alebo odstúpením od nej. Uvedená skutočnosť je zrejmä z toho, že žiaden doklad osvedčujúci vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo strany postupcu nebol predložený. Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, respektíve pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou zmluvy o úvere, respektíve odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver s úrokmi z neho bol splatný. Splatnými sa do tej doby mohli stať jednotlivé splátky úveru, so zaplatením, ktorých bol žalovaný v omeškaní.

Z ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona č. 483 /2001Z.z. o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedala nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo § 92 ods. 7) doslova uvádza: „ a po odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlh, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. “ pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa a.s. postúpila zmluvou zo dňa 27. 6. 2003 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu na žalobcu, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001Z.z.. totiž, keď ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a.s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2013 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákona. Vzhľadom na to v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia, v dôsledku čoho súd žalobu zamietol, pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní. Tu súd poukazuje na obdobné rozhodnutie Krajského súdu Bratislava vo veci 6Co/203/2015-394 zo dňa 19.05.2015.

Podľa § 142 ods.1 O.s.p súd úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, keď týmto konaním mu trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1/ O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1/ O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 12,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože vykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods.3/ O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedia sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (§ 251 ods. 2 O.s.p.).